

Kalpsizlere

– GürhanGürses · 30 Kasım 2019

kimse 'seni seviyorum' demesin
kim dediyse dilinde zehri vardı
nerede bir güneş doğduysa karanlığı da ardından geldi
kimse 'yaz mevsimiyim' demesin ardından kışı geldi
kimse 'gülüm' demesin
kim dediyse diken kalbe battı
kimse 'dünyan benim' demesin
kim dediyse dünyamız başımıza yıkıldı
'ocağınım' dediler sıcacık
söndürdüler ocağımızı hemencecik
nerede bir güzellik açtıysa salkım saçak
yanında bir çirkinlik boy verdi
köşe bucak
kim 'dostum' dediyse gülen yüzüyle
postumuzu aldı ikinci yüzüyle
kim 'umudum' dediyse elini uzatıp
umudumuzu çaldı avucumuzun içinde
'insanız' dediler, insanlığımızı gasp ettiler
'özgürüz' dediler, özgürlüğümüzü zaptettiler
bir canımız kaldı dedik,
ona da göz koyup azrail oldular
gökyüzü olduk siyaha boyadılar yeryüzü olduk aha boğdular
bir yeşeren dal olduk taze çiçek açmış onu da kırdılar
bir kuş olduk sevgilinin kalp dalında öten sesimizi kestiler
kimse 'seni seviyorum' demesin
kim dediyse - allah için - hiç sevilmedik
'günahtır kalp kırmak' dediler
kalbimizi paramparça ettiler
bilmem ki biz ne yaptık bu insanlara
bakıp da açmış oldukları yaralara
dikiş tutmaz acılar kattılar canımıza
iflah olmaz hüznler saldılar damarlarımıza
gözyaşlarımızı tetiklediler
ömrümüzü yediler
bilmem ki biz ne yaptık bu kalpsizlere

kalbimi söküp de göğsümden diyesim geldi:
'alın bu kalp sizlere'